

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2513 ไพบูลย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถามตามครุพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนแบบประสม 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครุพลศึกษา อุปกรณ์ ทดลองล้วงอ่านว่ายความสะอาดยังมีไม่เพียงพอ¹

ในปีเดียวกัน มีชัย คุณาวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุพลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครุพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ เกี่ยวกับสنانและสถานที่จัดกิจกรรม คือ สنانแคบ สنانอยู่ใกล้กันห้องเรียน ทำให้เกิดเสียงรบกวนในเวลาเรียน ในดูดฟันนำหัวสنان ปัญหาด้านอุปกรณ์ คือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์²

ไพบูลย์ จัยสิน, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), บทคัดย่อ.

¹ มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกโสตทศัณศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), บทคัดย่อ.

ในปีเดียวกัน เสมือน พิชิตกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค้านพลศึกษาในสถานบันยีกหัตครู" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุพลศึกษา จำนวน 62 คน จากสถานบันยีกหัตครู ระดับประถมศึกษานิยบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 26 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนของครุพลศึกษาคิดจำนวนนักเรียน ปีกหัตครู ระดับประถมศึกษานิยบัตรวิชาการศึกษา ยังคงกว่าอัตราส่วนที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ครุพลศึกษาส่วนใหญ่มีข้อห้ามพลศึกษาทำว่าปริญญาตรี อุปกรณ์และสถานที่ยังไม่เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา¹

ในปี พ.ศ. 2514 สุภาภรณ์ สุขဓารา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถานบันยีกหัตครู" โดยส่งแบบสอบถาม ถามอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถานบันยีกหัตครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า ครุภูมิ สอนมีไม่เพียงพอ และสามารถบังมีข้อห้ามทำว่าปริญญาตรี อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ ประมาณการสอนยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และยังไม่เป็นแนวทางในการสอน²

ในปี พ.ศ. 2516 วิโรจน์ มุหกันต์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครุภูมิสอนวิชาพลศึกษา จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า มีครุพลศึกษาไม่เพียงพอ ต้องใช้ครุประจักษ์สอน จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป ชั้วโมงพลศึกษาถูกนำไปใช้ทำกิจกรรมอย่างอื่น สถานที่และอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนไม่มีเครื่องแต่งกายในชั้วโมงพลศึกษา เศรษฐกิจ

¹ เสมือน พิชิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค้านพลศึกษาในสถานบันยีกหัตครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารและนิเทศการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), บทคัดย่อ.

² สุภาภรณ์ สุขဓารา, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถานบันยีกหัตครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), บทคัดย่อ.

ของผู้ปกครองไม่คือ ให้ความร่วมมือน้อย ศึกษานิเทศก์ไม่ห้ามเอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาการสอนน้อย¹

ในปี พ.ศ. 2518 ชนะ แสงงาม ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุภูมิโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา และเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 265 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครุภูมิพลศึกษาไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่คงเหลือในครุประจําชั้นหน้าที่สอนเอง โรงเรียนขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น คือ นาฬิกาจับเวลา เทปวัสดุรับ และเครื่องซึ้งน้ำหนัก อุปสรรคในการจัดและการบริหารงานด้านการสอนวิชาพลศึกษาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบมาก คือ ขาดงบประมาณและอุปกรณ์การสอน กิจกรรมการเรียนการสอนขาดแคลนอุปกรณ์ที่มีอยู่²

ในปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุภูมิสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนละ 3 คน รวม 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ขาดครุภูมิที่มีวัสดุทางพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนทางพลศึกษาเท่าที่มีอยู่ไม่เพียงพอ กับจำนวนของนักเรียน และมีสภาพไม่ดี ทางด้านผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่สนับสนุนเท่าที่ควร³

1) โกรจน์ มุทกันต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาล ของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), บทคัดย่อ.

2) ชนะ แสงงาม, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" (ปริญญาดุษฎีบัตรการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ, 2518), บทคัดย่อ.

3) ปิยวรรณ เพ็ญสุภา, "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), บทคัดย่อ.

ในปี พ.ศ. 2522 สันติพงษ์ ปลั้งสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถานบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยสังเกตและสอบถาม ตามครุพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถานบันอาชีวศึกษาจำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ครุพลสอนวิชาพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่การสอนกิจกรรมในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดของร่างกาย ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร¹

ในปีเดียวกัน วิจิตร เขมภากะพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพมพัยการ ในกรุงเทพมหานคร" โดยสังเกตและสอบถาม ตามครุพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนพมพัยการ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า เกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลาย ขาดจำนวนครุพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เท่าที่ควร²

ในปี พ.ศ. 2523 ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยสังเกตและสอบถาม ตามครุพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดและดำเนินการค้านการเรียนการสอนคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล โรงฝึกพลศึกษา ไม่มีห้องพักครุ ขาดงบประมาณ ขาดทำรากเรียนและคู่มือครุ เวลาและช่วงไม่คงเรียนไม่เหมาะสม ปัญหาค้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดเวลาและขาด

¹ สันติพงษ์ ปลั้งสุวรรณ, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถานบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

² วิจิตร เขมภากะพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพมพัยการ ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

อุปกรณ์ปีกซ้อม ปัญหาคานการแข่งขันกีฬาภายนอก คือ ขาดงบประมาณ ขาดสนับสนุน
ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสันหน้าการ คือ ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาด
โอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาคานบรรจุการ คือ ผู้ปกครอง
และนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณ และไม่สามารถจัดทำเป็นการให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์¹

ในปีเดียวกัน วุฒิพงษ์ ตันธนาณายกูด ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการ
จัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนญี่ปุ่นสายสามัญระดับที่ห้า ใน
กรุงเทพมหานคร" โดยสังเกตสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในโรงเรียน
ญี่ปุ่น จำนวน 48 คน และนักกีฬาญี่ปุ่นสายสามัญระดับที่ห้า จำนวน 320 คน
จากโรงเรียนญี่ปุ่น 16 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหา
เกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาในชั้น คือ โรงเรียนไม่มีการทำทางพลศึกษาไว้ให้
คนครัว ครุพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ
นักกีฬาไม่มีเวลาและสถานที่สำหรับการฝึกซ้อมกิจกรรม นักกีฬาไม่เห็นความสำคัญ
และไม่เข้าใจดั่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา นักกีฬามาเรียนไม่สม่ำเสมอ
ขาดระเบียบวินัย และไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม สำหรับการเรียนวิชาพลศึกษา
อุปกรณ์ไม่เพียงพอสำหรับนักกีฬา ความไม่สะท้อนในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียน
เพื่อปีกซ้อม หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและบีบหุนไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการ
จัดโครงการกิจกรรมเพื่อนันหน้าการ คือ ช่วงระยะเวลาที่จะใช้จัดกิจกรรมไม่
เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณ และขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินงาน ครุอื่น ๆ ใน
ให้ความร่วมมือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอก
โรงเรียน คือ ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารโรงเรียนไม่มี

¹ศิลป์พงษ์ ศรีวุฒิ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาใน
โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), บทคัดย่อ.

นโยบายส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาหรือนักศึกษาผู้ใหม่ ขาดการประสานงานที่กระหว่างโรงเรียนผู้ใหม่ด้วยกัน¹

ในปี พ.ศ. 2524 สุพรรณ จิตต์ภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา ๘" โดยสังแบบสอบถาม จำนวนครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราชภัฏระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๘ จำนวน ๙๑ คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา คือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตรจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมากเกินไป ขาดตัวราชที่ให้ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬาภายนอกโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ และความร่วมมือจากคณะกรรมการในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน ปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษา คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย มีชั่วโมงสอนมาก ต้องสอนวิชาสามัญอีก ๑ ครัว ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก คือ ขาดสถานที่สำหรับการแข่งขัน สถานที่เปลี่ยนเครื่องแข่งขัน ห้องทำงานของครูพลศึกษาและอุปกรณ์ไม่เพียงพอจำนวนนักเรียน ปัญหาอื่น ๆ คือ ศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือ ครุอื่นไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ว่าเป็นกิจกรรมในใช้วิชาการ และผู้บริหารเห็นว่าพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันเท่านั้น²

รุ่งนิษฐ์ ศัน敦ราชนกุล, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหม่สายสามัญระดับที่ห้าในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), บทคัดย่อ.

¹ สุพรรณ จิตต์ภักดี, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราชภัฏระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๘" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), บทคัดย่อ.

ในปีเดียวกัน เริงชัย สังข์สวัสดิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "มูลน้ำการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาที่เชิงความการรับรู้ของผู้บริหารและครุพัลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถาม ตามผู้บริหารและครุพัลศึกษาในโรงเรียน ที่เป็นหัวประเภท จำนวนห้องหมก 41 คหบดี เป็นผู้บริหาร 23 คหบดี ครุพัลศึกษา 18 คหบดี จากโรงเรียนพิเศษ 14 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ครุพัลศึกษาไม่เพียงพอ และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ งบประมาณไม่เพียงพอ อุปกรณ์และเครื่องอ่านว่ายความสะดวกมีจำนวนไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร¹

ในปีเดียวกัน เกย์น ช่วยพัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "มูลน้ำการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุพัลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 213 คหบดี ผลการวิจัยพบว่า ประสบปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่เพย์มาก็คือ อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณ ขาดตัวฯ เอกสารและเครื่องมือครุ ขาดห้องทำงานของครุพัลศึกษา ขาดห้องเปลี่ยนชุดพลศึกษา ขาดสถานที่ฝึกกิจกรรมห้องกลางแจ้งและในร่ม นักเรียนไม่มีชุดพลศึกษา ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำ²

¹ เริงชัย สังข์สวัสดิ์, "มูลน้ำการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนศึกษาที่เป็น ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครุพัลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), บทคัดย่อ.

² เกย์น ช่วยพัง, "มูลน้ำการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), บทคัดย่อ.

การวิจัยในทางประเพศ

ในปี ค.ศ. 1955 เกรียร์สัน (Grierson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอโรท" โดยสังแบบสอบถาม ถ้ามีครุพัฒนศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอโรท จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอโรท ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีโครงการวางแผน ไม่ลงหน้า ขาดสานамและอุปกรณ์ การจัดสอนชั้วโมงพลศึกษาขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียนเพียงอย่างเดียว¹

ในปี ค.ศ. 1971 โรบินสัน (Robinson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิง ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอลาบามา" โดยสังแบบสอบถาม ถ้ามีครุพัฒนศึกษา จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน ประมาณร้อยละ 84 ที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณร้อยละ 63 ของโรงเรียนห้องนักเรียนทั้งหมดได้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผู้ชาย และประมาณร้อยละ 61 มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้ เครื่องอันวยความสะดวก และอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ และขาดการให้การสนับสนุนจากบุคลากร²

¹ Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High School," The Alberta Journal of Educational Research 1 (September 1955) : 34.

² Mabel Grenshaw Robinson, "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama," Dissertation Abstracts International 31 (April 1971) : 1581-A.

ในปี ค.ศ. 1971 กอรี่ (Korri) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "มหำการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุยสอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกดังนี้ จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมทาง ฯ ส่องความต้องการและความต้องของแต่ละบุคคลได้ ครุยพลศึกษามีช้าไม่โmontสอนมาก เกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน¹

ในปี ค.ศ. 1972 เฮนน์ (Heinn) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สำรวจการจัดโปรแกรมพัฒนามัยในโรงเรียนของมลรัฐ雅瓦าย" โดยส่งแบบสอบถาม ตามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครุยที่มีคุณภาพศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่คื้อเทาที่ควร ครุยมีช้าไม่โmontสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี²

¹ Lee Jean Korri, "Instruction Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International 31 (April 1971) : 1581-A.

² Wilma Speck Heinn, "A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts International 33 (November 1972) : 2149-A.

ในปี ก.ศ. 1972 โคลเกอร์ (Coker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมลรัฐอนุชัญเชิญนา" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครุพลดศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรม พลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่บังขาคดูห่างงานค้านี้ รวมทั้ง การวางแผนงาน สำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างดี แต่การสอนวิชาพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร¹

ในปี ก.ศ. 1975 วิลลาร์ด (Willard) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ถกซะโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทลเนสซี" โดยส่งแบบสอบถาม ตามผู้บริหารและครุพลดศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครุย์สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติแตกต่างกันในเรื่อง การจัดชั้นเรียน โปรแกรมการสอน อุปกรณ์การสอน สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก และผู้บริหารไม่เข้าใจในโปรแกรมพลศึกษาอย่างดีพอ²

¹ Gordon Engene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools," Dissertation Abstracts International 33 (October 1972) : 1484-1485-A.

² Hensley Ralph Willard, "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts International 36 (August 1975) : 765-A.